

Groen! heeft een uitgebreide analyse gemaakt van de besparingsbegroting die opgesteld werd door de zes onderhandelaars en komt tot een overduidelijke vaststelling: dit is een asociale begroting zonder sturing richting vergroening en veel te lakse hervormingen. Op basis van haar analyse maakte de partij een TOP 5 op van Missers van de klassieke tripartite begroting

Top 5 van de missers van de klassieke tripartite begroting

1. Iemand die fulltime werkt blijft veel meer belastingen betalen dan de rentenier

We hebben een berekening gemaakt voor 2 Vlamingen. Zoals Didier Reynders dat heeft gedaan voor zijn krantenboer, zo zijn wij eens gaan kijken bij Kathleen die werkt als secretaresse. Zij is alleenstaande en verdient ongeveer 35 000 euro bruto per jaar. Dat betekent ongeveer 1600 euro netto per maand. Zij krijgt 14 maanden uitbetaald, rekening houdend met een 13de maand en dubbele vakantiepremie. In totaal houdt zij van haar wedde bijna 22 000 euro over. Zij betaalt dus ongeveer 13 000 euro belastingen per jaar.

Zet daar tegenover Christine die renteniert. Zij werkt niet, maar heeft een patrimonium van 700 000 euro dat haar jaarlijks bruto 35 000 euro opbrengt. Zij betaalt daarop nu 21% met dan nog 4% bij voor inkomsten boven de 20 000 euro. Aan het eind van de rit houdt zij een netto maandsalaris over van 1932 Euro (ook berekend over 14 maanden), of anders gezegd: Secretaresse Kathleen die voltijds werkt betaalt jaarlijks 13 000 belastingen en rentenierster Christine maar 8 000 euro. Dat is een scheefftrekking die Di Rupo had kunnen wegwerken maar niet heeft kunnen doen omdat de liberalen dat niet wilden en spa. en CD&V Di Rupo daarin niet hebben geholpen.

2. Ook in de bijkomende belasting op consumptie wordt gekozen om de gewone man te treffen en de rijke te ontzien:

- ⤴ Er komt geen vliegtuigtaks voor business class maar wel een verhoging voor de BTW op digitale televisie. Het geld dat dat opbrengt (84 miljoen) is ongeveer gelijk, maar de verhoging van BTW op digitale televisie treft veel meer de lagere en middenklasse.
- ⤴ Dienstencheques worden voor iedereen 1 euro duurder – dit had perfect gemoduleerd kunnen worden richting grote gebruikers of volgens inkomen.

Andere maatregelen voor de aanpak van hoge inkomens en vermogens die er niet in zitten:

- ⤴ Verminderen fiscale regularisatie (voorstel Groen!)
- ⤴ Aanpak misbruik spreiding over meerdere spaarboekjes via belastingaangifte (nota Di Rupo)
- ⤴ Meerwaarden op aandelen voor particulieren (nota Di Rupo)

Een aantal belangrijke en symbolische maatregelen die waren aangekondigd om werkenden te ondersteunen, sneuvelden:

- ⤴ Een verhoging van de belastingvrije som was aangekondigd voor een volume van 500€, terwijl dit nu beperkt is tot 250€ vanaf 2013. Dit levert gemiddeld een netto-verhoging van

60€ per jaar of 5€ per maand op, een totaal symbolisch bedrag.

- ♣ Het optrekken van de minimumpensioenen (naar 1150 euro per maand), aangekondigd in de nota Di Rupo, is afgevoerd.

3. Groene fiscaliteit gaat achteruit ten opzichte van vandaag

De socialisten beweerden wel dat ze ervoor zouden zorgen dat het een groen akkoord zou worden, maar wat blijkt, op vlak van sturing richting duurzaamheid zal België erop achteruit gaan.

Berekening voor 2012:

♣ **vergroening**

Nucleaire taks: +300 miljoen (de energiereus komt er weer zeer goedkoop van af)
Bedrijfswagens: +200 miljoen

♣ **daar tegenover staat de ontgroening**

NMBS: -293 miljoen
Afschaffing korting factuur groene wagens: -328 miljoen

Saldo: -121 miljoen euro

Zo blijft ons land qua groene fiscaliteit een van de slechtste leerlingen van Europa. Van de 27 lidstaten zijn er maar 4 landen die nog minder dan België het principe "de vervuiler betaalt" toepassen.

4. Er wordt bespaard op werkloosheid, maar er worden geen bijkomende jobs gecreëerd

Op sociaal vlak zijn de hervormingen gewoon asociaal: Dit blijkt om te beginnen duidelijk uit het feit dat 26,46%, meer dan een kwart van de saneringsinspanning uit de sociale zekerheid en ruimere sociale bescherming komt. Dit is de grootste categorie van besparingen. (zie grafiek). De besparing die gebeurt op de sociale zekerheid is daarmee veel groter dan de inspanning die gevraagd wordt aan de financiële sector (banken, aandeelhouders, speculanten,...): 26,5% versus 10,5% van de inspanning (3 mld versus 1,2 mld). Een duidelijk groot onevenwicht.

De kritiek op het sociale luik is dubbel.

1. Ten eerste wordt er fors bespaard op heel wat categorieën en regimes inzake (vervroegde) pensionering, werkloosheidsuitkering en tijdskredieten, waardoor heel wat personen in precare situaties zullen belanden.
2. Tegelijk levert deze forse ingreep slechts een vrij bescheiden jobwinst op: 10.000 extra jobs of 263 miljoen terugverdieneffecten. Hiervoor zijn 2 verklaringen. De communicerende vaten: personen die uit het ene stelsel worden geweerd, duiken op in een ander stelsel (OCMW-steun, ziekteverzekering), waardoor de winst voor de overheid beperkt blijft. Bescheiden budgettaire impact. Brugpensioen: 82,5% van de 60-64 jarigen zijn inactief, waarvan slechts 10,7% met brugpensioen.

Deze hele hervorming gaat niet gepaard met een forse inspanning tot jobcreatie. De begroting mikt op 10.000 extra jobs tegen 2012, daar waar Di Rupo in zijn nota van 4 juli nog schreef: “Het is mijn ambitie om een toekomstproject samen te stellen voor de hele bevolking. Er moeten 250.000 jobs gecreëerd worden tegen 2015.”

- Duidelijk voorbeeld: notionele interestaftrek blijft niet aan werkgelegenheid gebonden. Intrest wordt geplafonneerd tot 3% maar voor die 3% hoeft men nog altijd geen enkele job te creëren: cfr Arcelor!
- Dus: forse maatregelen tegenover werklozen en oudere werknemers maar in welke banen moeten die instromen? (Momenteel ongeveer 700.000 werklozen en anderzijds de befaamde 50.000 knelpuntvacatures in Vlaanderen : wat met de andere 500.000 werklozen?)

5. Onrechtvaardige pensioenhervorming :

Mensen worden verplicht om langer te werken, op allerlei manieren, maar tegelijk worden tijdskredieten fors aangepakt. Zelfs de thematische verloven (tijdskredieten om te zorgen voor kinderen, ouderen,...) worden aangepakt. Mensen willen gerust langer werken, maar dan wel op een evenwichtige manier. De beslissing om de tijdskredieten aan te pakken, zal dus op termijn contraproductief werken. Het langer werken wordt bovendien ingevoerd zonder bijkomende eisen naar vorming en omscholing van oudere werknemers

Bovendien is deze pensioenhervorming op zich onrechtvaardig:

- ⤴ Wie op z'n 22ste begint te werken, zal al na 40 jaar op vervroegd pensioen kunnen (op 62), wie op z'n 16de begint, zal 44 jaar moeten werken (tot 60) (of 42 jaar als je op 18 begint). Veel beter om gereden kilometers te laten tellen.
- ⤴ Wie op z'n 21ste begint te werken in een zware job, kan nu na 39 jaar op vervroegd pensioen (op 60), maar zal straks 2 jaar langer moeten werken (tot 62).

Er wordt gevraagd aan mensen om langer werken maar het wettelijk pensioen wordt niet versterkt:

- ⤴ Geen optrekken minimum tot 1150 €.
- ⤴ Wettelijk pensioen staat zelfs onder druk: vermindering met 40% van de enveloppes die voorzien zijn voor de welvaartsvastheid van de uitkeringen.
- ⤴ Bovendien worden de gelijkgestelde periodes minder meegeteld. Dit is trouwens vooral nefast voor vrouwen.